

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21227/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца „А.С.А. Врбак“ д.о.о. са седиштем у Лапову, чији је пуномоћник Јасмина Николић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Срећковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4638/22 од 08.12.2022. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4638/22 од 08.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4638/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 14087/20 од 28.07.2021. године, ставом првим изреке, укинут је закључак о извршењу извршитеља Иване Жугић из ... И Ивк 7188/14 од 27.02.2015. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга за извршене комуналне услуге за период од 15.09.2013. године до 14.04.2014. године, исплати износ од 2.631,88 динара и то на име главног дуга износ од 1.464,10 динара са законском затезном каматом од 12.07.2018. године до исплате и на име законске затезне камате до 11.07.2018. године износ од 1.167,78 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.940,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 4638/22 од 08.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.940,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О пасивној легитимацији туженог и основаности тужбеног захтева тужиоца за наплату комуналних услуга од лица које је евидентирано код тужиоца као корисник услуге, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 262. став 1. ЗОО и одредбе члана 16, 18. и 20. Одлуке о сакупљању и одлагању отпада Општине Баточина од 10.09.2009. године (која се примењује у време настанка дуга за неизмирене обавезе комуналне услуге). Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Такође, указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 21.08.2014. године. Вредност предмета спора је 6.891,12 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић